

Sygn. akt: I C 739/19 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Anna Wołujewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2019 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

oddala powództwo.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C739/19

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w W. wniósł przeciwko M. Z. pozew o zapłatę kwoty 2.875,61 zł. W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 24 września 2009 r. zawarł umowę o warunkach odpłatności za studia z W. (...). Jej przedmiotem było określenie odpłatności za studia i usługi edukacyjne. Pozwany złożył ślubowanie akademickie, czym zobowiązał się do przestrzegania przepisów w obowiązujących na uczelni (w tym regulaminu studiów, aktów statuujących warunki i terminy odpłatności za studia) tj przepisów wewnętrznych uczelni. Powód powołał się na przepis art. 189 ust 2 ustawy prawo o szkolnictwie wyższym student jest zobowiązany do przestrzegania przepisów obowiązujących na uczelni, a także przepisów dotyczących odpłatności za studia. Pomimo przyjętego zobowiązania, pozwany nie uregulował w całości należnych opłat, których terminy płatności zostały oznaczone w akcie prawnym ustalającym opłaty. Roszczenia te stały się wymagalne z bezskutecznym upływem terminu płatności. Pozwany został skreślony z listy decyzją z dnia 7 maja 2010 r., do tego czasu zobowiązany był uiszczać za studia, posiadając status studenta. Powód wyjaśnił również, że na podstawie umowy cesji wierzytelności zawartej pomiędzy powodem a W. (...) w dniu 17 lipca 2017 r. powód stał się wierzycielem pozwanego.

Powód wskazał, że zaległość powoda z tytułu nieuiszczenia opłat za studia obejmuje kwotę 50 zł. tytułem kary umownej naliczonej przez wierzyciela od 10 raty – 10% od rat pozostałych do końca semestru – 7 maj 2010 r. o terminie zapłaty 7 maja 2010 r., kwotę 500 zł. tytułem niepłaconego czesnego 7 rata , z terminem zapłaty 10 lutego 2010 r. , 500 zł. tytułem niepłaconego czesnego 8 rata , z terminem zapłaty 10 marca 2010 r. , 500 zł. tytułem niepłaconego czesnego 9 rata , z terminem zapłaty 10 kwietnia 2010 r. , 1325,61 zł. tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych, której wysokość obliczono od poszczególnej zaległej raty czesnego od dnia wymagalności do dnia 1 marca 2018 r.

Powód wyjaśnił, że roszczenie o opłaty związane z odbywaniem studiów ulega przedawnieniu z upływem 10 lat, powołując się na uchwałę SN z 21.10.2015 r., sygn. akt III CZP 67/15, postanowienie TK z dnia 08.12.2016 r., SK 17/15.

W dniu 28 marca 2018 r. Sad Rejonowy w Człuchowie wydał nakaz zapłaty w którym zasądził kwotę dochodzoną pozwem.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. Pozwany nie zakwestionował faktu, że zawarł umowę na świadczenie odpłatnych usług edukacyjnych. Pozwany wskazał, że w październiku 2009 r. rozpoczął w ramach zawartej umowy, uczęszczanie na zajęcia w I semestrze, którego nie zaliczył w regulaminowej sesji egzaminacyjnej, gdy ich nie zaliczył w sesji poprawkowej oraz gdy uzyskał ustną informację, że powyższy stan skutkuje natychmiastowym skreśleniem z listy studentów, zaprzestał uczęszczanie na zajęcia. Pozwany podkreślił, że w okresie w którym uczęszczał na zajęcia dokonywał opłat terminowo, bez żadnej zwłoki. Wyjaśnił, że wobec nieprecyzyjnego zapisu pkt 2 par 26 regulaminu studiów Szkoły i informacji uzyskanej w dziekanacie, pozwany założył, że zapowiedz skreślenia z listy studentów jest równoznaczna z rozwiązaniem umowy. Pozwany powołał się na orzecznictwo, wskazujące że roszczenie powoda jest niezasadne, albowiem praktyki nienaliczenia opłat za okresy, w których student lub słuchacz szkoły faktycznie nie uczestniczył w zajęciach zostały uznane za niedozwolone w świetle obowiązującego prawa. Powołał również orzecznictwo wskazujące, że roszczenie powoda przedawniają się z upływem trzech lat.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 września 2009 r. zawarł umowę o warunkach odpłatności za studia z W. (...), określającej warunki odpłatności za studia i usługi edukacyjne. Pozwany złożył ślubowanie akademickie.

bezsporne, ponadto decyzja k. 28, umowa k. 29-30, ślubowanie k. 31,

W październiku 2009 r. pozwany rozpoczął w ramach zawartej umowy, uczęszczanie na zajęcia w I semestrze, którego jednak nie zaliczył w regulaminowej sesji egzaminacyjnej. Po niezaliczeniu ich w sesji poprawkowej oraz uzyskaniu ustnej informacji, że powyższy stan skutkuje natychmiastowym skreśleniem z listy studentów, zaprzestał uczęszczanie na zajęcia.

W czasie gdy pozwany uczęszczał na zajęcia opłaty były przez niego uiszczane na bieżąco. Po uzyskaniu informacji w dziekanacie o kreśleniu z listy studentów zaprzestał uiszczenia opłat w związku z czym powstała zaległość.

bezsporne

Pozwany został skreślony z listy decyzją z dnia 7 maja 2010 r.

bezsporne

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie w zasadzie bezsporny był stan faktyczny. Pozwany M. Z. nie kwestionował, że był studentem Wyższej Szkoły Informatyki i zgodnie z umową z dnia 24 września 2009 r. miał ponosić czesne w ratach do czasu skreślenia z listy studentów. Pozwany nie kwestionował braku wpłat, wysokości ani terminów wymagalności opłat dochodzonych pozwem. Podniósł zarzut przedawnienia oraz okoliczność, że praktyki naliczenia opłat za okresy, w

których student lub słuchacz szkoły faktycznie nie uczestniczył w zajęciach zostały uznane za niedozwolone w świetle obowiązującego prawa.

W ocenie Sądu powództwo w niniejszej sprawie nie zasługuje na uwzględnienie z powodu skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia roszczeń wynikających z umowy o warunkach odpłatności za studia zawartej w dniu 24 września 2009 r. Powód wyjaśnił, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się kwoty rat, należne zgodnie z ww. umową szkole od pozwanego, które nie zostały przez niego uiszczone w ustalonych terminach oraz należność z tytułu kary umownej naliczona przez szkołę a także skapitalizowane odsetki.

Podkreślić należy, że biorąc pod uwagę datę zawarcia umowy, oraz wymagalność roszczenia, to zdarzenia te miały miejsce przed wejściem w życie ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw, to jest przed dniem 01.10.2014 roku, a którym to aktem prawnym wprowadzono trzyletni termin przedawnienia roszczeń z tytułu odpłatności za naukę.

Wskazać należy, że w zagadnienie dotyczące terminu przedawnienia roszczeń dotyczących opłat za naukę, w okresie przed wejściem w życie art. 160 a ww. ustawy, było rozstrzygane w orzecznictwie bardzo rozbieżnie. W orzecznictwie przyjmowano zarówno dwuletni termin przedawnienia na podstawie art. 751 pkt 1 lub pkt 2 KC, jak i trzyletni terminu przedawnienia na podstawie art. 118 KC właściwy dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej lub dla roszczeń o świadczenia okresowe, jak też dziesięcioletni, przewidziany w art. 118 KC ogólny terminu przedawnienia roszczeń. Wskazać należy, że powyższa rozbieżność wynika również z orzecznictwa przytoczonego w pismach procesowych przez strony.

Reakcją na występujące dotychczas w praktyce wątpliwości co do terminu przedawnienia roszczeń o czesne i wynikającą stąd rozbieżność orzecznictwa w tej materii było wprowadzenie art. 160a ust. 7 ww. ustawy, który został dodany ustawą nowelizującą, dookreślając, że roszczenia z umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne przedawniają się z upływem trzech lat i nakazanie w art. 32 ustawy nowelizującej stosowania art. 160a ust. 7 określającego ten termin także do umów w sprawie warunków odpłatności za studia lub usługi edukacyjne zawartych przed 1 października 2014 r., tj. przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej. Taki pogląd przedstawił ostatecznie również Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 8 grudnia 2017 r., III CZP 74/17, w sprawie o sygn.. akt III CZP 74/17, w której stwierdził, że art. 160a ust. 7 ustawy z 27.7.2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 1842 ze zm.), który wszedł w życie w dniu 1 października 2014 r., określa trzyletni termin przedawnienia roszczeń o opłatę za studia, wynikających z umów o warunkach odpłatności za studia, a art. 32 ustawy z 11.7.2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1198 ze zm.), przewiduje, usuwając występujące w tym względzie wątpliwości, że w takim samym terminie roszczenia te przedawniały się też przed wejściem w życie art. 160a ust. 7 Prawa o szkolnictwie wyższym; tym samym wyłączone jest stosowanie w związku z wejściem w życie art. 160a ust. 7 Prawa o szkolnictwie wyższym normy intertemporalnej wyrażonej w art. XXXV pkt 2 PWKC.

Stosunek prawny łączący poprzednika prawnego powoda oraz pozwanego należało uznać za umowę o świadczenie usług edukacyjnych, odpowiadającą obecnie regulacji art. 160a ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym. Ww. ustawa określała warunki odpłatności za studia oraz inne zobowiązania stron tej umowy z tytułu studiów, w których udział zgłosił pozwany. Na podstawie ww. przepisu, warunki pobierania opłat związanych z odbywaniem studiów, oraz opłat za usługi edukacyjne, a także wysokość tych opłat określała umowa między uczelnią a studentem lub osobą przyjętą na studia, zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Wprawdzie przepis dotyczy opłat związanych z odbywaniem studiów, o których mowa w art. 98 ust. 1 pkt 5, oraz opłat za usługi edukacyjne, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 1 - 6 ustawy, tj. do określonych w tychże przepisach i pobieranych przez uczelnie publiczne jednorazowych opłat za wydanie dyplomu, świadectwa oraz innego dokumentu związanego z tokiem studiów oraz opłaty za świadczone usługi edukacyjne, jednak przepis ten należy stosować analogicznie do opłat pobieranych przez uczelnie niepubliczne.

Podkreślić należy, powództwo w niniejszej sprawie zostało wniesione w dniu 2 marca 2018 r. tj po upływie trzech lat zarówno od dnia wymagalności dochodzonego roszczenia, a także po upływie trzech lat od dnia wejścia w życie art. 160a ust 7 ustawy o prawo o szkolnictwie wyższym (1 października 2017 r.). Biorąc powyższe pod uwagę, roszczenia powoda na podstawie art. 160a ust. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w związku z art. 32 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. poz. 1198) uległy przedawnieniu odpowiednio najpóźniej z dniem 10 lutego 2013, 10 marca 2013, 10 kwietnia 2013 r.

W związku z powyższym uznając, że zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego był zasadny, Sąd oddalił powództwo w całości.